

[Steincke.]

gjort opmærksom paa dette, er foruden Enkeltpersoner Sammenslutningen af Købstædernes Socialudvalg og Foreningen af Socialinspektører, altsaa den Kreds, der i ganske særlig Grad arbejder med disse Forhold til daglig, og de siger, som det er citeret paa Side 4 i Folketingsudvalgets Betænkning,

„at Opsættelsen af Aldersrentebegæring til en senere Alder ikke er et Led i den enkeltes Overvejelse, om han vil søge Aldersrente før eller senere. Afgørende for Opsættelsen er, om den paagældende har kunnet arbejde eller har Arbejdsløshedsunderstøttelse, indtil han f. Eks. blev 70, og han har da gjort det ud fra den Betragtning, at hans Indtægt derved vilde være væsentlig højere, end hvis han søgte Aldersrente. Desuden har man den praktiske Erfaring, at den hidtidige Tilgangsalderordning har været gjort mere eller mindre illusorisk gennem større personligt Tillæg til de „tidlige“ Aldersrentenydere og mindre til de „sene Aldersrentenydere“.

Man har fra Socialdemokratiets Side bøjet sig for disse Betragtninger. Personlig er jeg ikke fuldstændig overbevist om deres Rigtighed og Tilstrækkelighed, selv om jeg nærer stor Respekt for Socialpraktikernes Erfaring, men det kommer vi næppe videre med, ellers kan vi diskutere det i Udvalget.

De øvrige socialdemokratiske Ændringsforslag vedrører ikke Lovgivningens Principper, men alene Spørgsmaalet om Takster for de forskellige Tillæg. I saa Henseende er der først Spørgsmaalet om Grundbeløbene i de forskellige Kommunegrupper. Om disse Forhold og om Socialdemokratiets Stilling kan jeg henvisse til Betænkningen, Side 3—4, og til Ændringsforslag Nr. 7 til § 39. Man vil deraf se, at vi foreslaar Grundbeløb, der ligger noget højere end de af Folketinget vedtagne, navnlig for Ægtepar, for hvem det absolutte Beløb henholdsvis i Hovedstad, Købstæder og Landkommuner foreslaas til 2 412 Kr., 2 121 Kr. og 1 785 Kr. imod som vedtaget i Folketinget 2 310 Kr., 1 965 Kr. og 1 662 Kr. For enlige Personer foreslaar vi henholdsvis 1 572 Kr., 1 383 Kr. og 1 163 Kr. imod som vedtaget af Folketinget 1 560 Kr., 1 326 Kr. og 1 122 Kr., altsaa en Forhøjelse, men ikke særlig stor. Størst er den for Ægtepar, navnlig i Købstæderne. Til Grundbeløbene kommer de forskellige Tillæg, hvor vi ligeledes stiller visse Ændringsforslag, i øvrigt med Anerkendelse af de forskellige Forbedringer, der findes i den højtærede Ministers og Folketingsflertallets Forslag; ikke mindst med

Hensyn til Hjælpeløshedstillæg og Invalidetillæggene er Forhøjelserne væsentlige. Ogsaa med Hensyn til Børnetillægget er vore Ønsker i Hovedsagen imødekommet, kun at vi igennem Ændringsforslag Nr. 16 i Folketingsudvalgets Betænkning har ment at burde fastholde Ønsket om, at Børnetillæg kunde udstrækkes til det 18de Aar i Tilfælde af Barnets Uddannelse. Hvad Ægteskabstillægget — det er § 40, Stk. 6 — angaar, foreslaar vi en dog forholdsvis ringe Forhøjelse, særlig efter at ogsaa Flertallet i Folketinget — eller den højtærede Minister med Tilslutning af Flertallet i Folketinget, som det vist helt korrekt hedder, selv om det ikke altid er det — har forhøjet disse Takster. De kommer nu til at andrage henholdsvis 375 Kr., 321 Kr. og 270 Kr., medens vi foreslaar 420 Kr., 369 Kr. og 312 Kr.

Hvad Brændselshjælpen angaar, foreslaar vi ligeledes en lidt større Hjælp. Det fremgaar af Ændringsforslag Nr. 22. Efter den foreslaaede, altsaa i Folketinget nu vedtagne § 14, nyt Stk. 8, ønsker vi som nyt Stk. 9 indsat, at for saa vidt Reglerne i foranstaaende Stk. 7 a og Stk. 8 om Brændsels- og Beklædningstillæggets Nedsættelse eller Bortfald paa Grund af Rentenyderens økonomiske Forhold bevirker en Forringelse af hans økonomiske Stilling i Forhold til, hvorledes denne vilde have været, hvis hans aarlige Indtægt havde udgjort henholdsvis 50 og 75 pCt. af Grundbeløbet, skal denne Forringelse udlignes.

Endvidere vil man, som man kan se af Betænkningen Side 12, foreslaa et Huslejetillæg af særlig Karakter — det findes under Ændringsforslag Nr. 25 —, dernæst et Alderstillæg for de gamle over 75 Aar, og endelig som et nyt Stk. 12 en Tilføjelse om et Hjælpeløshedstillæg.

I denne Forbindelse er der Grund til yderligere at nævne § 54, der forhøjer de Beløb, som de kommunale Alderdomshjems Beboere har Lov at beholde af deres Indtægt. Ogsaa disse Tillæg foreslaar vi lidt forhøjet i Ændringsforslag Nr. 29.

Jeg kommer saa til det meget vigtige og ofte diskuterede Spørgsmaal om de saakaldte Fradragsregler, altsaa det Problem, i hvilke Tilfælde og i hvilken Udstrækning Formue eller Indtægt skal bevirke Fradrag i den normale Rentes Grundbeløb. Personlig har jeg altid været imod den gældende Ordning, ogsaa mod den, der blev indført ved Socialreformen, idet den afgørende har svækket Lysten til Opsparing eller andres Lyst til at hjælpe gennem Legater, Understøttelser o. lign. Den højtærede Socialminister foreslog jo § 41 affattet saaledes,